

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 183/2006/MF - Apgalvojums par varas ļaunprātīgu izmantošanu attiecībā uz piekļuvi datiem

Lēmums

Lietā 183/2006/MF - Uzsākta {0} 06/03/2006 - Lēmums par {0} 21/02/2007

Sūdzības iesniedzēja pieprasīja Francijas Datu aizsardzības komisijai (" *CNIL* ") noskaidrot, vai Eiropols glabā datus par viņu. *CNIL* vēstuli pārsūtīja Eiropolam, kas informēja sūdzības iesniedzēju, ka nekādi personas dati attiecībā uz viņu, kuriem viņai ir tiesības piekļūt saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 1. punktu un piemērojamiem Francijas tiesību aktiem, Eiropolā glabāti netiek. Apelāciju komiteja Eiropola lēmumu uzturēja.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Eiropols bez attaisnojuma ir atteicies sniegt informāciju par datiem attiecībā uz viņu un piešķirt viņai piekļuvi šiem datiem. Viņa uzskatīja, ka šāda rīcība ir varas ļaunprātīga izmantošana. Turklāt sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Eiropols rūpīgi neizskatīja viņas apelāciju Apelāciju komitejā, jo tās atbildes tulkojums franču valodā bija adresēts citam apelācijas iesniedzējam.

Eiropola direktors informēja ombudu, ka ombuda vēstule ar lūgumu Eiropolam sniegt atzinumu par sūdzību ir pārsūtīta Eiropola Apvienotajai uzraudzības iestādei (" *JSB* ").

Savā vēstulē ombudam *JSB* paziņoja, ka Apelāciju komitejas lēmums ir saistošs visām iesaistītajām pusēm. EK Līguma 195. panta 1. punkts paredz, ka ombuds veic izmeklēšanas par iespējamām kļūdām pārvaldes darbā, izņemot gadījumus, ja pārbaudāmie fakti ir izskatīti tiesā, vai arī tos izskata tiesa. Tā kā Apelāciju komiteja ir jāuzskata par neatkarīgu komiteju, kas sniedz atsevišķām personām tiesisko aizsardzību pret Eiropola lēmumiem, *JSB* uzskatīja, ka šis izņēmums šajā gadījumā ir piemērojams. Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka sūdzības iesniedzējas apelācija netika rūpīgi izskatīta, *JSB* paziņoja, ka Apelāciju komiteja ir pieņēmusi divus lēmumus divās dažādās lietās, un sūdzības iesniedzējas apelācijas tulkojuma franču valodā pirmā lapa netīši bija aizstāta ar otra lēmuma tulkojuma franču valodā pirmo lapu. *JSB* uzsvēra, ka šādai kļūdai nevajadzēja notikt un piebilda, ka nosūtīs sūdzības iesniedzējai atvairošanos par šo kļūdu.

Savā lēmumā ombuds norādīja, ka 195. panta 1. punktā izklāstītais attiecīgais izņēmums ir piemērojams tikai gadījumos, kad pārbaudāmie fakti ir izskatīti tiesā, vai arī tos izskata tiesa, un šo panta interpretāciju apstiprina ombuda statūtu 1. panta 3. punkts. Ombuds norādīja, ka viņš nav pārliecināts, ka Apelāciju komiteja ir jāuzskata par tiesu varas iestādi EK Līguma 195. panta izpratnē, tādēļ tas, ka tā ir izskatījusi minēto gadījumu, neaizliedz viņam veikt izmeklēšanu. Tomēr viņš neuzskatīja, ka minētajā gadījumā viņam būtu nepieciešams ieņemt noteiktu nostāju šajā jautājumā. Šajā kontekstā ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi nekādu konkrētu informāciju, kas pamatotu viņas apgalvojumu, ka Eiropola lēmums ir bijis nepareizs un aizskarošs. Arī rūpīga Apelāciju komitejas lēmuma izpēte nav atklājusi nekādu informāciju, kas liktu apšaubīt Eiropola lēmumu. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskatīja, ka nav pamata veikt izmeklēšanu par sūdzības iesniedzējas pirmo apgalvojumu.

Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka sūdzības iesniedzējas apelācija netika rūpīgi izskatīta, ombuds norādīja, ka *JSB* ir atvainojusies sūdzības iesniedzējai par radušos kļūdu. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka arī par šo lietas aspektu nav pamats veikt izmeklēšanu.

Strasbūrā, 2007. gada 21. februārī
Godātais X kungs!

2005. gada 12. decembrī Jūs iesniedzāt sūdzību Eiropas ombudam pret Eiropolu saistībā ar pieprasījumu piekļūt datiem, kas attiecas uz Jums. 2006. gada 21. janvārī Jūs man nosūtījāt papildu dokumentus saistībā ar Jūsu sūdzību.

2006. gada 6. martā es pārsūtīju sūdzību Eiropola direktoram. Eiropola direktors 2006. gada 20. martā mani informēja, ka mana 2006. gada 6. marta vēstule ir nosūtīta Eiropola Apvienotajai uzraudzības iestādei. Apvienotā uzraudzības iestāde 2006. gada 3. maijā nosūtīja atzinuma versiju angļu valodā un 2006. gada 30. maijā — tulkojumu franču valodā.

2006. gada 9. jūnijā Jūs man nosūtījāt vēl vienu vēstuli saistībā ar Jūsu sūdzību. 2006. gada 19. jūnijā nosūtīju Jums Eiropola Apvienotās uzraudzības iestādes atzinumu ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus, ko Jūs nosūtījāt 2006. gada 7. jūlijā. 2006. gada 17. septembrī Jūs man nosūtījāt vēl vienu vēstuli saistībā ar Jūsu sūdzību.

Tagad es rakstu, lai jūs zinātu veikto izmeklēšanu rezultātus.

PAR SŪDZĪBU

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka attiecīgie fakti kopumā ir šādi:

2004. gada 10. janvārī sūdzības iesniedzējs nosūtīja vēstuli Francijas Datu aizsardzības komisijai ("CNIL"), kurā viņš lūdza tai pārbaudīt, vai Eiropols glabā ar viņu saistītos datus. CNIL 2004. gada 26. februārī nosūtīja šo vēstuli Eiropolam.

Eiropols 2004. gada 14. jūnija vēstulē informēja sūdzības iesniedzēju, ka tas ir pārbaudījis tā lietas un ka Eiropola rīcībā nav datu par viņu, kuriem viņam bija tiesības piekļūt saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 1. punktu kopā ar piemērojamajiem Francijas tiesību aktiem.

2004. gada 4. jūlijā sūdzības iesniedzējs iesniedza apelācijas sūdzību par Eiropola 2004. gada 14. jūnija lēmumu.

Ar 2005. gada 12. decembra lēmumu Eiropola Apvienotās uzraudzības iestādes ("JSB") Apelācijas komiteja apstiprināja Eiropola 2004. gada 14. jūnija lēmumu. Apelācijas komiteja it īpaši atsaucās uz Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijas par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi 9. panta 2. punktu, kurā paredzēti trīs izņēmumi no piekļuves tiesībām. Tā arī norādīja, ka saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 3. punktu piekļuves tiesības būtu jāizmanto saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā šīs tiesības tika pieprasītas, šajā gadījumā Francijas tiesību aktiem. Apelācijas komiteja uzskatīja, ka, ņemot vērā Francijas tiesību aktus un praksi attiecībā uz piekļuves tiesībām saistībā ar Eiropola apstrādātajiem datiem, 2004. gada 14. jūnija lēmums ir pieņemts saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 3. punktu.

Savā sūdzībā Eiropas ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka neviens no trim izņēmumiem, kas paredzēti 1981. gada 28. janvāra Eiropas Padomes Konvencijas 9. panta 2. punktā, uz kuru Eiropols bija balstījis savu lēmumu, neattiecas uz viņa lietu. Viņš norādīja, ka Eiropola veiktā šā panta interpretācija ir uzskatāma par varas ļaunprātīgu izmantošanu. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka viņš jau ir sazinājies ar CNIL un citām attiecīgajām Francijas iestādēm un ka tās ir atteikušās sniegt informāciju par datiem, kas uz viņu attiecas.

Sūdzības iesniedzējs 2006. gada 21. janvārī nosūtīja ombudam vēl vienu vēstuli saistībā ar viņa sūdzību. Šajā vēstulē viņš arī apgalvoja, ka Eiropols nav pienācīgi izskatījis viņa 2004. gada 4. jūlija apelācijas sūdzību Pārsūdzību komitejā, jo tā replikas franču valodas tulkojums attiecās uz citu apelācijas sūdzības iesniedzēju.

Pamatojoties uz sūdzību un sūdzības iesniedzēja 2006. gada 21. janvāra papildu vēstuli, izrādījās, ka sūdzības iesniedzējs ir iesniedzis šādus apgalvojumus:

- Eiropols nepamatoti atteicās sniegt informāciju par datiem, kas attiecas uz sūdzības iesniedzēju, un piešķirt viņam piekļuvi šiem datiem. Tas bija varas ļaunprātīga izmantošana.
- Eiropols rūpīgi neizskatīja sūdzības iesniedzēja 2004. gada 4. jūlija apelācijas sūdzību Pārsūdzību komitejā, jo tā atbildes tulkojums franču valodā tika adresēts citam apelācijas sūdzības iesniedzējam.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņam būtu jāpiešķir piekļuve datiem, kas attiecas uz viņu un kuri ir Eiropola un valsts iestāžu rīcībā.

IZMEKLĒŠANA

Ombuda pieeja

Ombuds nolēma sākt izmeklēšanu par sūdzības iesniedzēja lietu. Tomēr ombuds informēja

sūdzības iesniedzēju, ka viņš ir nolēmis uzskatīt par nepieņemamu un saskaņā ar viņa Statūtu 2. panta 1. punktu izbeigt viņa prasību par piekļuvi datumam, kas attiecas uz viņu un kas bija valsts iestāžu rīcībā, jo šis lietas aspekts nebija vērst uz Kopienas iestādi vai struktūru.

Tā kā sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā bija norādījis, ka viņš jau ir sazinājies ar CNIL un citām attiecīgajām Francijas iestādēm saistībā ar šo jautājumu, sūdzības iesniedzējam tika ieteikts ar šo jautājumu vērsties pie Francijas valsts ombuda.

Ombuds pārsūtīja sūdzību Eiropalam, lūdzot Eiropalam sniegt atzinumu.

Eiropola direktora 2006. gada 20. marta vēstule ombudam

Eiropola direktors 2006. gada 20. martā informēja ombudu, ka, ņemot vērā to, ka "sūdzības iesniedzējs apšaubīja konstatējumus un to, kā Eiropola Apvienotā uzraudzības iestāde pārsūdzēja Eiropola lēmumu par viņa tiesībām piekļūt datiem, kas attiecas uz viņu un ko, iespējams, glabā Eiropols" un ka "Apvienotā uzraudzības iestāde saskaņā ar Eiropola konvencijas 24. panta 1. punktu ir neatkarīga no Eiropola", ombuda 2006. gada 6. marta vēstule, kurā lūgts sniegt atzinumu par sūdzību, tika nosūtīta Apvienotajai uzraudzības iestādei.

Apvienotās uzraudzības iestādes atzinums

Apvienotās uzraudzības iestādes atzinums par sūdzību kopumā bija šāds:

Vispārīgas piezīmes par ombuda 2006. gada 6. marta vēstules nosūtīšanu apvienotajai uzraudzības iestādei un par Pārsūdzību izskatīšanas komitejas statusu

Izveidojot Eiropolu, tika izveidota Eiropas platforma personas datu apmaiņai un apstrādei. Ņemot to vērā, vienā no Eiropola konvencijas apsvērumiem ir minēts, ka īpaša uzmanība jāpievērš personu tiesību aizsardzībai un jo īpaši viņu personas datu aizsardzībai. Šā iemesla dēļ Eiropola Konvencijas 14. pantā ir atsauce uz datu aizsardzības standartu, kas atbilst principiem, kuri noteikti Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi ("Konvencija Nr. 108") un Eiropas Padomes Ministru komitejas 1985. gada 17. septembra lēmumā Nr. R (87) ("lēmums Nr. 87"), kas reglamentē personas datu izmantošanu policijas sektorā. Ņemot vērā šos principus, Eiropola konvencijā tika izveidots īpašs Eiropola datu aizsardzības režīms.

Ievērojot šos datu aizsardzības principus, Eiropola konvencijas 24. pantā ir izveidota apvienotā uzraudzības iestāde kā neatkarīga uzraudzības iestāde, kuras uzdevums ir pārskatīt Eiropola darbības, lai nodrošinātu, ka personas tiesības netiek pārkāptas, apstrādājot tās rīcībā esošos personas datus. Šīs tiesības ir precizētas Eiropola konvencijā un, konkrētāk, 19. pantā, kas attiecas uz tiesībām piekļūt datiem un pieprasīt Eiropalam veikt datu pārbaudi, un 20. panta 4. punktā, kas attiecas uz tiesībām uz datu labošanu vai dzēšanu.

Aizsargājot personu tiesības, Eiropola konvencija arī deva indivīdiem tiesības lūgt apvienoto uzraudzības iestādi nodrošināt, ka veids, kādā Eiropols apstrādā personas datus, ir likumīgs un precīzs.

Apvienotā uzraudzības iestāde pieņēma reglamentu, kuru saskaņā ar Eiropola konvencijas 24. panta 7. punktu vienbalsīgi apstiprināja Padome.

Gan 108. konvencijā, gan 87. ieteikumā bija paredzēts tiesiskās aizsardzības līdzeklis

gadījumā, ja netiek izpildīts personas lūgums. Ieteikuma Nr. 87 6.6. punktā ir īpaši minētas tiesības vērsties uzraudzības iestādē. Tā kā Eiropola konvencija nedod indivīdiem iespēju iesniegt savu lietu Eiropas Kopienų Tiesā un lai nodrošinātu personai juridisku procedūru Eiropola lēmumu pārsūdzēšanai, Eiropola konvencijas 24. panta 7. punktā ir noteikts, ka apvienotajai uzraudzības iestādei ir jāizveido īpaša komiteja. Šī ir Apvienotās uzraudzības iestādes Apelācijas komiteja.

Personas var pārsūdzēt apvienotās uzraudzības iestādes Pārsūdzību komitejai Eiropola lēmumu par a) piekļuves datiem, b) šo datu pārbaudes vai c) labošanas vai dzēšanas pieprasījumu. Saskaņā ar Eiropola konvencijas 24. panta 7. punktu pārsūdzības komitejas lēmumi ir galīgi attiecībā uz visām iesaistītajām pusēm.

Tādējādi Eiropola konvencija un reglamenta īpašie noteikumi nepārprotami rada neatkarīgu un konkrētu tiesību normu, kas ļauj personai pārsūdzēt Eiropola lēmumus.

Lai uzsvērtu Apelācijas komitejas neatkarīgo statusu, Padome, vienprātīgi apstiprinot Reglamentu, pieņēma deklarāciju par Apelācijas komitejas sastāvu.

Piezīmes par sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem un apgalvojumu

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja pirmo apgalvojumu pēc tam, kad bija saņemts Eiropola lēmums par viņa lūgumu pārbaudīt, vai viņš ir saglabājis ar viņu saistītos datus, sūdzības iesniedzējs par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību. Ar 2005. gada 12. decembra lēmumu Apelācijas komiteja secināja, ka Eiropola lēmums ir pieņemts saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 3. punktu. Šis lēmums bija saistošs visām iesaistītajām pusēm.

Tā kā pārsūdzības komiteja bija jāuzskata par neatkarīgu komiteju, kas personām nodrošina tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret Eiropola lēmumiem, Eiropola apvienotā uzraudzības iestāde pieņēma, ka *"EK līguma 195. panta otrajā teikumā" (1) paredzētais izņēmums attiecas uz tiesvedību Apelācijas komitejā, pildot tiesu funkcijas.*

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja otro apgalvojumu 2005. gada 12. decembrī Apelācijas komiteja pieņēma divus lēmumus divās dažādās lietās. No sūdzības pielikumiem izriet, ka lēmuma par sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzību franču valodas tulkojuma pirmā lappuse nejauši tika aizstāta ar franču valodas tulkojuma pirmo lappusi otrā lēmumā. Lai gan sekretariāta darba procedūru mērķis bija ļoti rūpīgi izskatīt pārsūdzības komitejas tiesas procesus un lēmumus, acīmredzot ir pieļauta kļūda. Apspriešanās ar datu aizsardzības sekretariātu, kas atbild par administratīvajām procedūrām, nesniedza nekādu citu skaidrojumu par šo nožēlojamo cilvēcisko kļūdu. Bija skaidrs, ka šādai kļūdai nevajadzētu notikt, un Apvienotā uzraudzības iestāde atvainosies sūdzības iesniedzējam par šo kļūdu.

Sūdzības iesniedzēja 2006. gada 9. jūnija vēstule

Ar 2006. gada 9. jūnija vēstuli sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka pēc viņa iejaukšanās viņš no Apvienotās uzraudzības iestādes ir saņēmis atvainošanas par kļūdu attiecībā uz viņa vārdu Pārsūdzību komitejas lēmumā. Viņš pievienoja attiecīgo Apvienotās uzraudzības iestādes 2006. gada 29. maija vēstuli.

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

Savos apsvērumos par Apvienotās uzraudzības iestādes atzinumu, kas tika iesniegti 2006.

gada 7. jūlijā, sūdzības iesniedzējs saglabāja savu sūdzību. Viņš arī apgalvoja, ka ir pārkāptas pamattiesības, jo Apelācijas komitejas lēmumi ir saistoši visām ieinteresētajām personām. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka Apvienotās uzraudzības iestādes atzinums no juridiskā viedokļa ir nelikumīgs, jo tā lapas nav numurētas un pēdējā lapa nav parakstīta.

LĒMUMS

1 Tiesībsarga veiktās izmeklēšanas apjoms

1.1 2004. gada 10. janvārī sūdzības iesniedzējs Francijas Datu aizsardzības komisijai (turpmāk tekstā — “CNIL”) nosūtīja vēstuli, kurā lūdza pārbaudīt, vai Eiropols glabā ar viņu saistītos datus. CNIL 2004. gada 26. februārī nosūtīja šo vēstuli Eiropolam. Eiropols 2004. gada 14. jūnija vēstulē informēja sūdzības iesniedzēju, ka tas ir pārbaudījis tā lietas un ka Eiropolā nav apstrādāti nekādi dati par viņu, kuriem saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 1. punktu kopā ar piemērojamajiem Francijas tiesību aktiem viņam bija tiesības piekļūt. 2004. gada 4. jūlijā sūdzības iesniedzējs iesniedza apelācijas sūdzību par Eiropola 2004. gada 14. jūnija lēmumu. Ar 2005. gada 12. decembra lēmumu Pārsūdzību izskatīšanas komiteja apstiprināja Eiropola 2004. gada 14. jūnija lēmumu. Nākamajā sūdzībā ombudam un nākamajā 2006. gada 21. janvāra vēstulē sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Eiropols ir nepamatoti atteicies sniegt informāciju par datiem, kas attiecas uz viņu, un piešķirt viņam piekļuvi šiem datiem. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas ir varas ļaunprātīga izmantošana. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Eiropols nav rūpīgi izskatījis viņa 2004. gada 4. jūlija apelācijas sūdzību Pārsūdzību komitejā, jo tā atbildes tulkojums franču valodā tika adresēts citam apelācijas sūdzības iesniedzējam. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņam būtu jāpiešķir piekļuve datiem, kas uz viņu attiecas un ir Eiropola un valsts iestāžu rīcībā.

1.2 Ombuds 2006. gada 6. marta atbildē informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņš ir nolēmis uzskatīt par nepieņemamu un, pamatojoties uz Statūtu 2. panta 1. punktu, izbeigt viņa prasību par piekļuvi datiem, kas ir valsts iestāžu rīcībā, jo šis lietas aspekts nav vērsts uz kādu Eiropas iestādi vai struktūru.

1.3 Tādēļ šis lēmums attiecas tikai uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem un prasību, kas vērsta pret Eiropolu.

1.4 Tā kā sūdzība sākotnēji bija vērsta pret Eiropolu, ombuds to pārsūtīja Eiropola direktoram un lūdza Eiropolu sniegt atzinumu par to. Tomēr 2006. gada 20. martā Eiropola direktors informēja ombudu, ka, ņemot vērā to, ka *“sūdzības iesniedzējs apšaubīja konstatējumus un to, kā Eiropola Apvienotā uzraudzības iestāde pārsūdzēja Eiropola lēmumu par viņa tiesībām piekļūt datiem, kas attiecas uz viņu un ko, iespējams, glabā Eiropols”* un ka *“Apvienotā uzraudzības iestāde saskaņā ar Eiropola konvencijas 24. panta 1. punktu ir neatkarīga no Eiropola”*, ombuda 2006. gada 6. marta vēstule, kurā lūgts sniegt atzinumu par sūdzību, tika nosūtīta Eiropola apvienotajai uzraudzības iestādei.

1.5 No iepriekš minētā izriet, ka Eiropols apgalvo, ka gan apvienotā uzraudzības iestāde, gan Apelācijas komiteja ir neatkarīgas no tās. Ombuds uzskata, ka šis novērtējums šķiet pareizs, ņemot vērā, ka Eiropola konvencijas 24. panta 1. punktā ir noteikts: *“Tiek izveidota neatkarīga*

apvienota uzraudzības iestāde, kuras uzdevums saskaņā ar šo konvenciju ir pārskatīt Eiropola darbību, lai nodrošinātu, ka Eiropola rīcībā esošo datu glabāšana, apstrāde un izmantošana nepārkāpj personas tiesības. (...) Pildot savus pienākumus, apvienotās uzraudzības iestādes locekļi nesaņem nevienas citas struktūras norādījumus". Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Eiropola konvencijas 24. panta 7. punktu pārsūdzības komiteju izveido apvienotā uzraudzības iestāde, arī šī komiteja ir jāuzskata par neatkarīgu no Eiropola.

1.6 Ombuds tomēr uzskata, ka tas, ka iestāde ir neatkarīga no citas iestādes, nenozīmē, ka tā ir jāuzskata par atsevišķu Kopienas struktūru EK līguma 195. panta nozīmē. Piemēram, ombudam bieži ir jāizskata sūdzības par darbā pieņemšanas procedūrām, ko izskata Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO). Lai gan atlases komisijām ir liela nozīme šādās darbā pieņemšanas procedūrās un, lai gan šīs atlases komisijas savu pienākumu ietvaros ir neatkarīgas no EPSO, ombuds vienmēr ir uzskatījis, ka sūdzības iesniedzējs šādos gadījumos ir EPSO, nevis attiecīgā atlases komisija. Tomēr ombuds uzskata, ka šajā lietā nav jālemj par to, vai EK līguma 195. panta izpratnē apvienotā uzraudzības iestāde (vai Pārsūdzību izskatīšanas komiteja) būtu jāuzskata par Kopienas struktūrām, kas ir jānošķir no Eiropola.

1.7 Ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzēja pirmais apgalvojums attiecas uz Eiropola pieņemtu lēmumu. Lai gan pārsūdzības komiteja apstiprināja attiecīgo lēmumu, šķiet skaidrs, ka pirmais apgalvojums ir vērst uz Eiropola lēmumu, nevis uz Pārsūdzību komitejas lēmumu. Tāpēc ombuds uzskata par lietderīgu uzskatīt, ka izmeklēšana par šo apgalvojumu attiecas uz Eiropolu un ka šis lēmums būtu jāadresē tam. Pārsūdzības komitejas lēmuma iespējamā nozīme šajā kontekstā tiks aplūkota 2. punktā.

1.8 Ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzēja otrais apgalvojums attiecas arī uz Eiropolu. Tomēr jāatzīmē, ka šis apgalvojums attiecas uz veidu, kādā pārsūdzības komitejas lēmums tika darīts zināms sūdzības iesniedzējam. Faktiski šis apgalvojums ir jāsaprot kā tāds, kas ir vērst pret Pārsūdzību izskatīšanas komiteju.

1.9 Ombuds tomēr norāda, ka savā atzinumā JSB paskaidroja, ka 2005. gada 12. decembrī Pārsūdzību izskatīšanas komiteja pieņēma divus lēmumus divās dažādās lietās un ka lēmuma par sūdzību iesniedzēju pārsūdzības franču valodas tulkojuma pirmā lappuse nejauši tika aizstāta ar franču valodas tulkojuma pirmo lappusi otrā lēmumā. Apvienotā uzraudzības iestāde secināja, ka, lai gan tās sekretariāta darba procedūru mērķis bija ļoti rūpīgi izskatīt pārsūdzības komitejas tiesvedību un lēmumus, acīmredzami ir pieļauta kļūda. Tā piebilda, ka apspriešanās ar datu aizsardzības sekretariātu, kas atbild par administratīvajām procedūrām, nav sniegusi nekādu citu skaidrojumu par šo nožēlojamo cilvēcisko kļūdu. Apvienotā uzraudzības iestāde uzsvēra, ka šādas kļūdas nedrīkst pieļaut, un piebilda, ka tā atvainosies sūdzības iesniedzējam par šo kļūdu. Ombuds norāda, ka savā 2006. gada 29. maija vēstulē sūdzības iesniedzējam Apvienotā uzraudzības iestāde patiešām atvainojās par pieļauto kļūdu.

1.10 Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskata, ka, pat ja apvienotā uzraudzības iestāde vai Pārsūdzību izskatīšanas komiteja tiktu uzskatīta par Kopienas struktūru un nošķirtu no Eiropola EK līguma 195. panta izpratnē, jebkurā gadījumā nebūtu pamata turpināt izmeklēšanu par šo lietas aspektu.

1.11. Ombuds arī norāda, ka sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos ir norādījis, ka no juridiskā viedokļa apvienotās uzraudzības iestādes atzinums ir prettiesisks, jo tās lapas nav numurētas un pēdējā lapa nav parakstīta.

1.12 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Apvienotā uzraudzības iestāde vispirms nosūtīja ombudam savu atzinumu angļu valodā un pēc tam iesniedza tulkojumu franču valodā (lietas valodā). Tieši šo tulkojumu ombuds nosūtīja sūdzības iesniedzējam. Tā kā attiecīgais teksts bija oriģināla angļu valodā tulkojums, tas nebija jāparaksta. Apvienotās uzraudzības iestādes atzinuma oriģināls angļu valodā ir pienācīgi parakstīts. Šā oriģināla kopija ir pievienota sūdzības iesniedzēja informācijai. Attiecībā uz Apvienotās uzraudzības iestādes atzinuma izklāstu ombuds uzskata, ka būtu lietderīgi pievienot lappušu numurus. Tomēr ombuds uzskata, ka ir acīmredzams, ka viņu prombūtne nepadara atzinumu par spēkā neesošu.

2 Attiecībā uz to, kā Eiropols apstrādā sūdzības iesniedzēja lūgumu sniegt viņam informāciju par datiem, kas uz viņu attiecas, un piešķirt viņam piekļuvi šiem datiem

2.1. Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Eiropols ir nepamatoti atteicies sniegt informāciju par datiem, kas uz viņu attiecas, un piešķirt viņam piekļuvi šiem datiem. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas ir varas ļaunprātīga izmantošana.

2.2 Savā atzinumā Apvienotā uzraudzības iestāde norādīja, ka pēc tam, kad bija saņemts Eiropola lēmums par viņa lūgumu pārbaudīt, vai viņš ir saglabājis ar viņu saistītos datus, sūdzības iesniedzējs šo lēmumu pārsūdzēja. Ar 2005. gada 12. decembra lēmumu Apelācijas komiteja secināja, ka Eiropola lēmums ir pieņemts saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 3. punktu. Saskaņā ar Apvienotās uzraudzības iestādes viedokli Apelācijas komitejas lēmums bija saistošs visām iesaistītajām pusēm. Tā kā pārsūdzības komiteja bija jāuzskata par neatkarīgu komiteju, kas personām nodrošina tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret Eiropola lēmumiem, apvienotā uzraudzības iestāde pieņēma, ka EK līguma 195. panta otrā teikuma 2. punktā *paredzētais izņēmums* attiecas uz tiesvedību Apelācijas komitejā, pildot tās tiesu funkcijas.

2.3 Savos apsvērumos par Apvienotās uzraudzības iestādes atzinumu sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka ir pārkāptas pamattiesības, jo Apelācijas komitejas lēmumi ir saistoši visām iesaistītajām pusēm.

2.4 Ombuds atgādina, ka EK līguma 195. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“ 1. Eiropas Parlaments ieceļ ombudu, kas ir pilnvarots saņemt sūdzības (...) par administratīvām kļūmēm Kopienas iestāžu vai struktūru darbībā, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvuši Tiesa un Pirmās instances tiesa.

Ombuds saskaņā ar saviem pienākumiem veic izmeklēšanu, ko viņš uzskata par pamatotu, vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pamatojoties uz sūdzībām, kas viņam iesniegtas tieši vai ar Eiropas Parlamenta deputāta starpniecību, izņemot gadījumus, kad iespējamie fakti ir vai ir bijuši tiesvedības priekšmets. (...)”

2.5 Ombuds uzskata, ka 195. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums, saskaņā ar

kuru ombuds nevar izskatīt lietu, kurā attiecīgie fakti ir vai ir bijuši "tiesvedības" priekšmets, ir piemērojams tikai tad, ja lieta ir vai tiek izskatīta tiesā. Šo interpretāciju apstiprina ombuda statūtu 1. panta 3. punkts, kurā noteikts, ka *"Ombuds nevar iejaukties tiesās izskatāmās lietās vai apšaubīt tiesas nolēmuma pamatotību"*.

2.6 Ombuds ir rūpīgi izskatījis Eiropola konvenciju un apvienotās uzraudzības iestādes reglamentu (3), jo īpaši tos, kas reglamentē Pārsūdzību komiteju. Šķiet, ka no šiem noteikumiem izriet, ka pārsūdzības komiteja ir iecerēta kā neatkarīgs kontroles mehānisms, lai nodrošinātu iedzīvotājiem tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret Eiropolu attiecīgajā jomā. Turklāt šķiet, ka noteikumi, kas reglamentē Pārsūdzību izskatīšanas komiteju, zināmā mērā ir līdzīgi tiem, kas parasti ir atrodamī noteikumos, kas piemērojami tiesu iestādei. Tomēr ombuds nav pārliecināts, ka Pārsūdzību izskatīšanas komiteja būtu jāuzskata par tiesu iestādi EK līguma 195. panta nozīmē un ka tādēļ tam, ka tā izskatīja konkrētu lietu, būtu jāliedz ombudam veikt izmeklēšanu. Šajā sakarā ombuds jo īpaši norāda, ka Apvienotās uzraudzības iestādes reglamenta 25. panta 1. punktā ir noteikts, ka Apelācijas komitejas sanāksme ir spēkā tikai tad, ja piedalās četras piektdaļas tās locekļu vai viņu aizstājēju. Tādējādi šķiet, ka Pārsūdzību izskatīšanas komitejas lēmumus var pieņemt, pat ja daži tās locekļi nav ieradušies. Turklāt šā reglamenta 12. panta 3. punktā ir paredzēts, ka pārsūdzības komitejas locekli, kurš nevar piedalīties sanāksmē, var pārstāvēt viņa aizstājējs. Tādējādi šķiet, ka iestādes, kas izskata konkrēto apelācijas sūdzību, faktiskais sastāvs jau no paša sākuma nav skaidri noteikts.

Šādos apstākļos ombuds uzskata, ka tas, ka Pārsūdzību izskatīšanas komiteja jau ir izskatījusi attiecīgo Eiropola lēmumu, neuzliek viņam pienākumu izbeigt izmeklēšanu, ņemot vērā EK līguma 195. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu attiecībā uz tiesvedību.

2.7 Ombuds norāda, ka savā atzinumā apvienotā uzraudzības iestāde ir uzsvērusi, ka Apelācijas komitejas lēmumi ir saistoši visām iesaistītajām pusēm. Šā argumenta pamatā ir Eiropola Konvencijas [4] 24. panta 7. punkts, kurā noteikts, ka apvienotā uzraudzības iestāde *"(..) iekšēji izveido komiteju, kurā ir pa vienam kvalificētam pārstāvim no katras dalībvalsts ar balsstiesībām. Komitejas uzdevums ir izskatīt 19. panta 7. punktā un 20. panta 4. punktā paredzētās pārsūdzības, izmantojot visus piemērotos līdzekļus. Pēc pušu lūguma komiteja uzklausā puses, kurām palīdz to padomdevēji, ja tās to vēlas. Šajā sakarā pieņemtie lēmumi ir galīgi attiecībā uz visām iesaistītajām pusēm"* (izcēlums pievienots).

2.8 Ombuds uzskata, ka šis pēdējais teikums, šķiet, ir paredzēts, lai nodrošinātu, ka Apelācijas komitejas lēmums par pārsūdzību pret Eiropola lēmumu par piekļuvi datiem vai informācijai, kas attiecas uz šādiem datiem, ir galīgs un to nevar apstrīdēt neviena cita iestāde. Tāpēc varētu apgalvot, ka tas attiecas arī uz ombudu un ka ombudam nevajadzētu būt tiesīgam sākt vai turpināt izmeklēšanu par sūdzību, kas adresēta Eiropalam, tiklīdz Apelācijas komiteja ir izskatījusi attiecīgo jautājumu. Lai pamatotu šādu interpretāciju, it īpaši varētu atsaukties uz to, ka Eiropola konvencija ir starptautisks līgums, ko 1995. gadā noslēgušas ES dalībvalstis, proti, tās pašas līgumslēdzējas puses, kas arī ir izveidojušas EK līgumu. No otras puses, šādas konvencijas pieņemšana (un ratifikācija) bija paredzēta Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 34. panta 2. punkta d) apakšpunktā. Šis noteikums ir daļa no LES VI sadaļas. Tomēr LES 41. pantā noteikts, ka EK līguma 195. pantu *"piemēro noteikumiem, kas attiecas uz šajā sadaļā*

minētajām jomām ". Ņemot vērā šo noteikumu, šķiet diezgan apšaubāmi, vai Eiropola konvencijas 24. panta 7. punkts patiešām varētu ierobežot ombuda pilnvaras iepriekš izklāstītajā veidā.

2.9 Ombuds tomēr uzskata, ka šajā lietā nav nepieciešams pieņemt galīgo nostāju šajā jautājumā. Ombuds uzskata, ka šis jautājums būtu jāatrisina tikai tad, ja būtu kādas konkrētas norādes, kas norādītu uz iespējamu administratīvu kļūmi šajā lietā.

2.10 Jāatzīmē, ka Eiropola lēmumā ir teikts, ka " *saskaņā ar procedūru, kas noteikta Eiropola konvencijā un piemērojamajiem Francijas tiesību aktiem, es vēlos Jūs informēt, ka pēc Jūsu lūguma ir veiktas Eiropola lietu pārbaudes. Ievērojot Eiropola konvencijas 19. pantu kopā ar piemērojamajiem Francijas tiesību aktiem, vēlos Jūs informēt, ka dati par Jums netiek apstrādāti Eiropolā, kuram jums ir tiesības piekļūt saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. pantu .* " Apelācijas komiteja savā lēmumā norādīja, ka " *ņemot vērā tiesību aktus un praksi Francijā attiecībā uz piekļuves tiesībām saistībā ar Eiropola apstrādātajiem datiem un ņemot vērā Eiropola konvencijas 19. panta 3. punktu, Eiropola lēmums pēc [sūdzības iesniedzēja] lūguma atbilst Eiropola konvencijas 19. panta 3. punktam.* " Tādējādi pamatojums, ko izmanto gan Eiropols pats, gan Apelācijas komiteja, ir diezgan īss. Tomēr ombuds uzskata, ka šis fakts pats par sevi nav pārsteidzošs, jo pretējā gadījumā Eiropolam un Pārsūdzību komitejai būtu bijis jāatklāj fakti, kurus, viņuprāt, nevarēja izpaust.

2.11 Ombuds tomēr norāda, ka sūdzības iesniedzējs ne sūdzībā, ne savos apsvērumos nav norādījis nekādus konkrētus elementus, kas pamatotu viņa apgalvojumu, ka Eiropols ir rīkojies nepareizi vai ļaunprātīgi, ja pēc savu lietu pārbaudes tas ir nolēmis, ka nav datu, kas viņam būtu pieejami saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 1. punktu apvienojumā ar piemērojamajiem Francijas tiesību aktiem. Apelācijas komitejas 2005. gada 12. decembra lēmuma rūpīga pārbaude arī nesniedza nevienu elementu, kas liktu apšaubīt Eiropola lēmumu. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskata, ka nav pamata turpināt izmeklēšanu par sūdzības iesniedzēja apgalvojumu.

2.12 Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ir pārkāptas pamattiesības, jo Apelācijas komitejas lēmumi ir saistoši visām iesaistītajām pusēm. Nav skaidrs, vai sūdzības iesniedzējs tādējādi vēlējās iesniegt vēl vienu apgalvojumu. Ombuds norāda, ka jebkurš šāds apgalvojums faktiski apstrīdētu Eiropola konvencijas noteikumu, proti, tās 24. panta 7. punktu, kurā noteikts, ka pārsūdzības komitejas lēmumi ir galīgi attiecībā uz visām iesaistītajām pusēm. Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar viņa statūtu 2. panta 2. punktu ombuds var izskatīt tikai sūdzības par administratīvām kļūmēm. Tādēļ viņš nevar izskatīt sūdzības, kas attiecas uz tiesību aktu vai starptautisko līgumu pamatotību. Tāpēc ombuds nevarētu izskatīt nevienu apgalvojumu, ko sūdzības iesniedzējs varētu vēlēties izvirzīt šajā sakarā.

3 Sūdzības iesniedzēja apgalvojums

3.1 Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņam būtu jāpiešķir piekļuve datiem, kas uz viņu attiecas un ir Eiropola rīcībā.

3.2 Ņemot vērā iepriekš minēto un tā 2.11. punktā izdarīto secinājumu, ombuds secina, ka sūdzības iesniedzēja prasībā nav nepieciešama turpmāka izmeklēšana.

4 Secinājumi

Pamatojoties uz ombuda veiktajām izmeklēšanām saistībā ar šo sūdzību, šķiet, ka šajā lietā nav pamata veikt turpmāku izmeklēšanu. Tāpēc ombuds slēdz šo lietu.

Eiropola direktors tiks informēts par šo lēmumu. Šā lēmuma kopija tiks nosūtīta arī Apvienotās uzraudzības iestādes direktoram informācijai.

Jūsu sirsnīgi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

- (1) Ombuds saprot, ka Eiropols atsaucas uz EK līguma 195. panta 1. punkta otro daļu.
- (2) Ombuds saprot, ka Eiropols atsaucas uz EK līguma 195. panta 1. punkta otro daļu.
- (3) Eiropola Apvienotās uzraudzības iestādes Likums Nr. 1/99 (1999. gada 22. aprīlis), ar ko nosaka tās reglamentu, OV 1999, C 149–01.
- (4) Eiropola konvencija ir pieejama Eiropola tīmekļa vietnē <http://www.europol.eu.int/index.asp?page=legalconv> [Saite].